

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guida per l'utilizzo

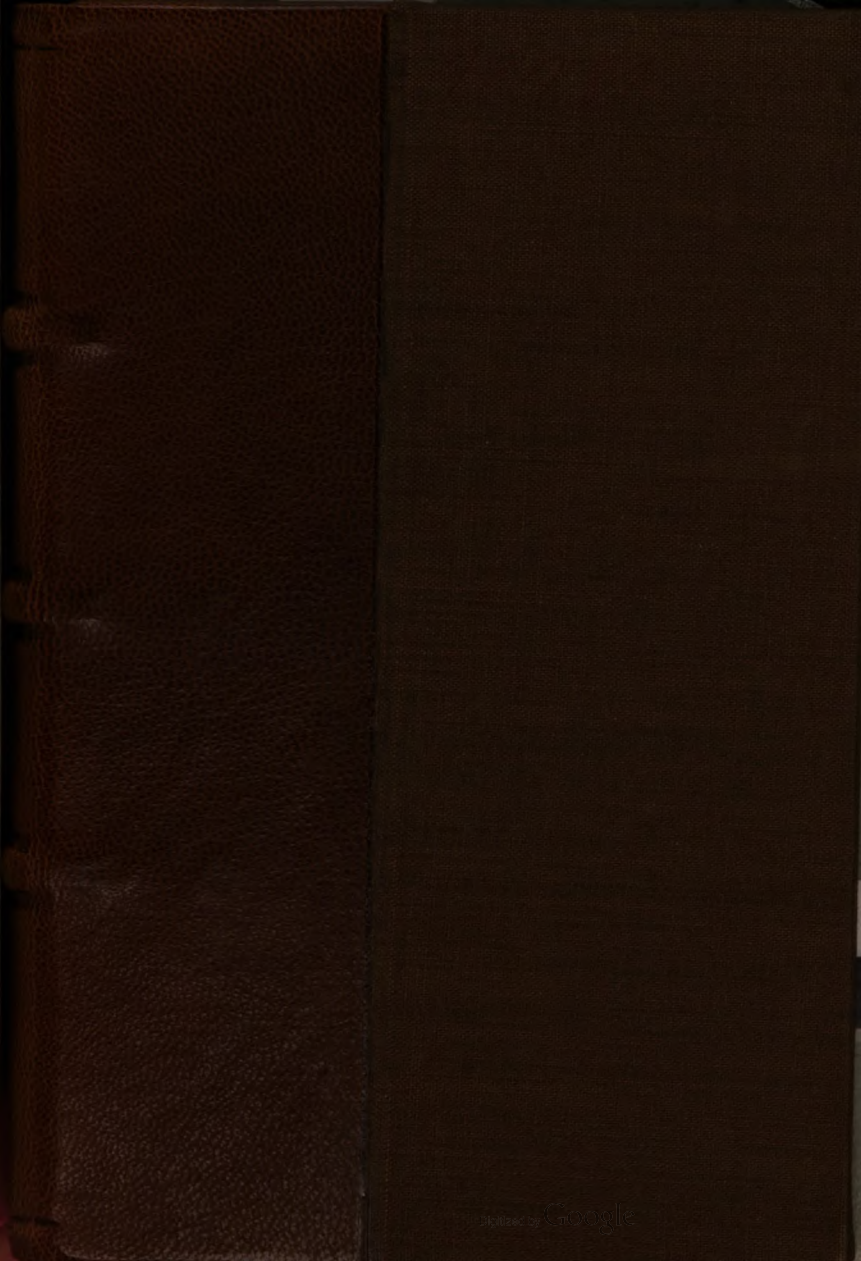
Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

Acc. 18181

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEK

9000

Digitized by Google

Dec. 18181

DE CIVILI

TATE MORVM PVERILIVM
per DES. ERASMV M ROTE

rodamum libellus nunc primū

& conditus & æditus.

BASILEAE, ANNO
M. D. XXX

Cum gratia & privilegio Casareo.

ERASMVVS

ROTTERODAMVS G E N E R O S O

cum primis & optimæ spei puero

A D O L P H. principis Ve/
riani filio s.

I T E R maximum
illum Paulum nō pi-
guis omnia fieri om-
nibus, quo prodesse
posset omnibus, quā-
to minus ego graua-
ri debeo iuuandæ iuuētutis amore sub
inde repuerascere. Itaq; quemadmodū
pridem ad M A X I M I L I A N I fra-
tris tui primam adolescentiam memet
accommodaui, dum adulescētulorum
formo linguam: ita nunc me ad tuam
attempero pueritiam de puerorū mori-
bus præcepturus: nō quod tu hisce præ-

Aa 2 scriptis

scriptis magnopere egeas, primū ab in-
cunabulis inter aulicos educatus, mox
nactus tam insignem formandæ rudis
ætatis artificem : aut quod omnia quæ
præscribemus ad te pertineāt, & è prin-
cipibus & principatui natum: sed ut li-
bentius hæc ediscāt omnes pueri, quod
amplissimæ fortunæ, summæque spei
puero dicata sint. Nec enim mediocre
calcar addet uniuersæ publi, si cōspexer-
int heroū liberos à primis statim an-
nis dicari studijs, & in eodem cū ipsis
stadio currere.

Munus autem formādi pueritiam
multis constat partibus, quarum sicuti
prima ita præcipua est, ut tenellus ani-
mus imbibat pietatis seminaria: proxi-
ma ut liberales disciplinas & amet, &
perdiscat: tertia est, ut ad uitæ officia in-
struatur: quarta est, ut à primis statim
æui rudimentis ciuilitati morum assue-
scat.

scat. Hanc postremam nunc mihi proprie sumpsi. Nam de superioribus quū aliq̃ complures, tum nos quoq̃ permulta scripsimus. Quanquam autem externum illud corporis decorum ab animo, bene composito proficiscitur, tamē incuria præceptorum nonnunquam fieri uidemus, ut hanc interim gratiam in probis & eruditis hominibus desideremus. Nec inficior hanc esse crassissimā philosophiæ partem, sed ea, ut sunt hodie mortalium iudicia, plurimum conducit & ad cōciliandam beneuolentiā, & ad præclaras illas animi dotes oculis hominum commendandas. Decet autem ut homo totus sit compositus animo, corpore, gestibus, ac uestitu, sed in primis pueros decet omnis modestia, & in his præcipue nobiles. Pro nobilibus autem habēdi sunt omnes, qui studijs liberalibus excolunt animum. Pin

Ant 3 gant

gant alij in clypeis suis leones, aquilas, tauros, & leopardos, plus habent ueræ nobilitatis, qui pro insignibus suis tot possunt imagines depingere, quot perdidicerunt artes liberales.

Vt ergo bene compositus pueri animus undique reluceat, relucet autem potissimum in uultu, sint oculi placidi, uerrecundi, compositi, non torui, quod est truculentia, non improbi quod est impudentia, non uagi ac uolubiles, quod est insania, non limi, quod est suspiciorum & insidias molientium, nec immodice diducti, qd est stolidorum, nec subinde conuiuentibus genis ac palpebris, quod est inconstantium, nec stupentes, quod est attonitorum, id in Socrate notatum, nec nimium acres, quod est iracundia signum, non innuentes ac loquaces quod est impudicitia signum, sed animum sedatum ac reuerenter amicum

cum præ se ferentes. Nec enim temere dictum est à priscis sapientibus, animi sedem esse in oculis. Picturæ quidē ueteres nobis loquuntur, olim singularis cuiusdā modestiæ fuisse, semiclusis oculis obtueri, quemadmodum apud Hispanos quosdā, semipetos intueri blandum haberi uidetur & amicum. Itidē ex picturis discimus, olim cōtractis strictisq; labijs esse, probitatis fuisse argumentum. Sed quod suapte natura decorum est, apud omnes decorum habetur. Quanquā in his quoq; decet interdum nos fieri polypos, & ad regionis morem nosmet attemperare. Iam sunt quidam oculorum habitus, quos alijs alios addit natura, qui non cadūt sub nostras præceptiones, nisi quod in compositi gestus non raro uiciant, non solum oculorum, uerum etiā totius corporis habitum ac formam. Contra cō-

Aa 4 positi,

positi, quod natura decorum est, red-
dunt decētius: quod uiciosum est, si nō
tollunt, certe tegunt minuuntq̃. Inde-
corum est clauso oculorum altero quē-
quā obtueri. Quid enim hoc aliud est,
quā seipsum eluscare? Eum gestum
thyannis ac fabris relinquamus.

Sint exporrecta supercilia, non ad-
ducta, quod est toruitatis: non sublata
in altum, quod est arrogantiae: non in
oculos depressa, qđ est male cogitātiū.

Frons itē hilaris & explanata, men-
tem sibi bene consciam, & ingenium li-
berale prae se ferens, non in rugas con-
tracta, quod est senij: nō mobilis, quod
est erinaciorum: non torua, quod est
taurorum,

A naribus absit mucoris purulētia,
quod est sordidorum. Id uicium Socra-
ti philosopho datum est probro. Pileo
aut ueste emungi rusticanum, brachio
cubitōue

cubitoue falsamentariorum, nec multo
 ciuilius id manu fieri, si mox pituitam
 uesti illinas. Strophiolis excipere nari-
 um cremēta decorum, idēq; paulisper
 auerso corpore, si qui adsint honoratio-
 res. Si quid in solum deiectū est emun-
 cto duobus digitis naso, mox pede p-
 terendum est. Indecorū est subinde cū
 sonitu spirare naribus, bilis id indicatiū
 est. Turpius etiā ducere ronchos, quod
 est furiosorum, si modo fiat usu. Nam
 spiritosis qui laborāt orthopncea, dan-
 da est uenīa. Ridiculum naribus uocē
 emittere, nam id cornicinum est & ele-
 phantorum. Crispare nasum, irrisorū
 est & sannionum. Si alijs præsenti-
 bus incidat sternutatio, ciuile est corpus a-
 uertere. Mox ubi se remiserit impetus,
 signare os crucis imagine, dein sublato
 pileo resalutatis qui uel salutarunt, uel
 salutare debuerant; nam sternutatio

A a s quē

quemadmodum oscitatio sensum aurium prorsus aufert: precari ueniā, aut agere gratias. Alterum in sternutamēto salutare religiosum, & si plures adsint natu maiores qui saluent uirū aut foeminam honorabilem, pueri est aperire caput. Porro uocis tinnitū studio intendere, aut data opera sternutamētum iterare, nimirum ad uirium ostentationem, nugonum est. Reprimere sonitum quem natura fert, ineptorū est, qui plus tribuūt ciuilitati quam saluti.

Malas tingat natiuus & ingenuus pudor, non fucus aut oscititiuus color. Quanquam is quoq; sic temperandus est, ut nec uertatur in improbitatē, nec adducat stuporem, & quartum, ut habet prouerbiū, insanix gradum. Quibusdam enim hic affectus tam impotens insitus est, ut reddat deliranti simillimum. Temperatur hoc malum, si puer

puer inter maiores assuescat uiuere , & comœdijs agendis exerceatur. Inflare buccas fastus indicium est, easdem demittere , est animū despōdentis: alterū est Thraſonis, alterū Iudæ proditoris.

Os nec prematur, quod est metuentis alterius halitū haurire, nec hiet, qđ est morionum, sed leniter osculantibus se mutuo labris cōiunctum sit. Minus etiam decorum est subinde porrectis labijs ueluti poppysmum facere, quam id magnatibus adultis per mediam turbam incedentibus condonandum est , illos enim decent omnia, nos puerum formamus.

Si fors urgeat oscitatio , nec datur auerti aut cedere, strophio uolauē tegatur os, mox imagine crucis obſignetur. Omnibus dictis aut factis arridere stultorum est , nullis arridere stupidorum. Obscœne dictis aut factis arridere ne

re nequicia est. Cachinnus & immodicus ille totum corpus quatiens risus, quem ob id Græci συγχευόμενον appellant, nulli decorus est ætati, nedum pueritiæ. Dedecet autem quod quidā ridentes hinnitum edunt. Indecorus & ille qui oris rictum late diducit corrugatis buccis, ac nudatis dētibus, qui caninus est & Sardonius dicitur. Sic autem uultus hilaritatē exprimat, ut nec oris habitum dehonestet, nec animum dissolutum arguat. Stultorum illæ uoces sunt, risu diffluo, risu dissilio, risu emorior: & si qua res adeo ridicula inciderit, ut nolentibus eiusmodi risum exprimat, mappa manuq̃ tegēda facies. Solum aut nullam euidentem ob causam ridere, uel stultitiæ tribuitur, uel infantiæ. Si quid tamē eiusmodi fuerit obortum, ciuilitatis erit alijs aperire risus causam, aut si nō putes proferendam, cōmen-

commenticium aliquid adferre, ne quis se derideri suspicetur. Superioribus dē, tibus labrum inferius premere, inurbanum est, hic enim est minantis gestus, quemadmodum & inferioribus morde-
dere superius. Quin & labrorum oras lingua circumuoluta subinde lambere ineptum: porrectioribus esse labris, & uelut ad osculum cōpositis, olim apud Germanos fuisse blandum indicant illorum picturæ: porrecta lingua deridere quenquā scurrile est. Aversus expuito, ne quem conspuas aspergasue. Si quid purulentius in terram reiectū erit, pede, ut dixi, proteratur, ne cui nau-
seam moueat. Id si nō licet, linteolo sputum excipito. Resorbere saliuam inurbanum est, quemadmodum quosdam uidemus non ex necessitate, sed ex usu ad tertium quodq; uerbum expuere. Quidam indecore subtussunt. idem-
dem

dem inter loquendum, idēq; non ex necessitate, sed ex more: is gestus est mentientium, & inter dicendum quid dicāt comminifcentium. Alij minus etiā de core ad tertium quodq; uerbum eructant, quæ res si à teneris annis abierit in consuetudinem, hæret etiam in grandiore ætate. Idem sentiendum de screatu, quibus nominibus à seruo notatur Terētianus Clitipho. Si tussis urgeat, caue ne cui in os tussias, & absit in èptia clarius tussiedī, quàm natura postulet. Vomiturus secede, nam uomere turpe non est, sed ingluuie uomitū accersisse deforme est. Dentium mundities curanda est, uerum eos puluisculo candidare puellarum est, sale aut alumine defricare, gingiuæ perniciosum, idem lotio facere Iberorū est. Si quid inhæsit dentibus, non cultello, non ungibus, canū feliumue more, nō mantili exi-

li eximendum est, sed uel lentisci cuspi/
 de, uel penna, uel ossiculis è gallorū aut
 gallinarum tibijs detractis. Os mane
 pura aqua proluere, & urbanum est &
 salubre, subinde id facere ineptum. De
 linguæ usu suo dicemus loco. Rustica/
 num est impexo esse capite, adsit mun/
 dices, non nitor puellaris. Absint for/
 des lendium & uermiculorum. Subin/
 de scabere caput apud alios, parum de/
 cet: quemadmodum unguibus reliquū
 fricare corpus sordidum est, præsertim
 si fiat usu, non necessitate. Coma nec
 frontem tegat, nec humeris inuolitet.
 Subinde concusso capite discutere ca/
 pillitium, lasciuientium est equorū. Cæ/
 sariem à fronte in uerticem leua retor/
 quere, parum elegans est, manu discrimi/
 nare modestius. Inflectere ceruicem
 & adducere scapulas pigritiam arguit,
 resupinare corpus fastus indicium est,
 molliter

molliter erectum decet. Cervix nec in
leuum, nec in dextrum uergat, hypocri-
ticum enim, nisi colloquium aut aliud
simile postulet. Humeros oportet æ-
quo libramine temperare, non in mo-
rem antennarum alterum attollere, al-
terum deprimere. Nam huiusmodi ge-
stus in pueris neglecti, uertuntur in na-
turam, & corporis habitum præter na-
turam deformant. Itaque qui præ desi-
dia collegerunt consuetudinē inflecten-
di corpus, sibi gibbum cōciliant, quem
natura non dederat: & qui deflexum
in latus caput habere consueuerunt, in
eum habitum indurescunt, ut adulti fru-
stra mutare nitantur. Siquidem tenera
corpuscula plantulis similia sunt, quæ
in quamcunq; speciem furca funiculó-
ue deflexeris, ita crescunt & indurescunt.
Vtrumq; brachium in tergū retorquer-
e, simul & pigritiæ speciem habet & fu-
ris: neq;

tis: neq; multo decentius est altera ma-
 nu in illa iniecta astare sedereue, quod
 tamen quibusdam elegans ac militare
 uidetur. At non statim honestum est
 quod stultis placuit, sed quod naturæ
 & rationi cōsentaneum est. Reliqua di-
 centur quum ad colloquium, & conui-
 uium uentum erit. Membra quibus na-
 tura pudorē addidit retegere citra ne-
 cessitatem procul abesse debet ab indo-
 le liberali. Quin ubi necessitas huc co-
 git, tamen id quoq; decente uerecūdia
 faciendum est, etiam si nemo testis ad-
 sit. Nunquam enim non adsunt ange-
 li, quibus in pueris gratissimus est pu-
 dicitæ comes custosq; pudor. Quorū
 autem cōspectum oculis subducere pu-
 dicum est, ea multo minus oportet alie-
 no præbere contactui. Lotium remora-
 ri ualeitudini perniciosum, secretò red-
 dere uerecundum. Sunt qui præcipiāt

B b .ut

ut puer compressis natibus uentris flatum retineat. Atqui ciuile non est, dum urbanus uideri studes morbum accersere. Si licet secedere, solus id faciat. Simminus, iuxta uetustissimum prouerbum, Tussi crepitū dissimulet. Alioqui quur non eadem opera præcipiunt ne aluum deſciant, quum remorari flatū periculosius sit quam aluum stringere. Diductis genibus sedere, aut diuaricatis tibijs distortisue stare, Thraſonum est. Sedēti coëant genua, stanti pedes, aut certe modice diducantur. Quidam hoc gestu sedent, ut alteram tibiā altero genu suspendant, nonnulli stant decussatim compositis tibijs, quorū alterum est anxiorum, alterum ineptorum. Dextro pede in læuum femur iniecto sedere priscorum regum mos est, sed improbatus. Apud Italos quidam honoris gratia pedē alterū altero premunt,

mut, unicꝑ propémódū insistant tibiæ
 ticoniarū ritu, quod an pueros deceat
 nescio. Itidē in flectēdis genibus aliud
 apud alios decet dedecetūe. Quidam
 utrunqꝑ pariter inflectunt, idē rursū
 alij recto corpore, alij nonnihil incurva
 to. Sunt qui hoc ceu muliebre rati, simi
 liter erecto corpore primum dextrum
 incuruant genu, mox sinistrum, quod
 apud Britannos in adolescentibus lau
 di datur. Galli modulato corporis cir
 cumactu dextrum duntaxat inflectūt.
 In his in quibus uarietas nihil habet
 cum honesto pugnās, liberum erit uel
 uernaculis uti moribus, uel alienis obse
 quundare, quando sunt quos magis ca
 piant peregrina. Incessus nec fractus
 sit, nec præceps, quorum alterū est mol
 lium, alterum furiosorum, nec uacillās.
 Nam ineptam in incessu subclaudica
 tionē Suiceris militibus relinquamus;

& ijs qui magnum ornamentū ducūt,
in pileo gestare plumas. Tametsi uidi-
mus episcopos hoc gestu sibi placere.
Sedētem pedibus ludere stultorū est,
quemadmodum & manibus gesticula-
ri, parum integræ mentis indicium est.

D E C V L T V.

In summa dictum est de corpore,
nunc de cultu paucis, eò qđ uestis quo-
dāmodo corporis corpus est, & ex hac
quoq; liceat habitum animi cōiñcere.
Quamquam hic certus præscribi mo-
dus non potest, eò quod non omnium
par est uel fortuna, uel dignitas, nec
apud omnes nationes eadem decora
sunt aut indecora, postremo nec omni-
bus seculis eadem placēt displicentūe.
Vnde quemadmodum in alijs multis,
ita hic quoq; nōnihil tribuendum est,
iuxta prouerbiū, ῥόμος ἰσὺς χάρις, atq;
etiam

etiam καυρῶ, cui seruire iubent sapientes. Est tamen in hisce uarietatibus, qđ per se sit honestum aut secus, uelut illa quæ nullum habent usum, cui paratur uestis. Prolixas trahere caudas in fœminis ridetur, in uiris improbatur, an Cardinales & Episcopos deceat alijs æstimandum relinquo. Mulctitia nunquam non probro data sunt tum uiris, tum fœminis, quādoquidem hic est alter uestis usus, ut ea tegat quæ impudice ostendūtur oculis hominum. Olim habebatur parum uirile, discinctū esse, nunc idem nemini uicio uertitur, quod indusijs, subuculis, & caligis repertis tegantur pudenda, etiam si diffluat tunica. Alioqui uestis breuior quàm ut inclināti tegat partes quibus debetur honos, nusquam nō inhonesta est. Dissecare uestem amentium est, picturatis ac uersicoloribus uti, morionum est ac

Bb 3 simiorū.

simiorum. Ergo pro modo facultatum
ac dignitatis, proq; regione & more ad
sit cultui mundicies, nec sordibus nota-
bilis, nec luxum aut lasciuia, aut fastū
præ se ferens. Neglectior cultus decet
adolescentes, sed citra immundiciam.
Indecore quidam interularum ac tuni-
carum oras aspergine lotij pingūt, aut
sinum brachialiaq; indecoro tectorio
incrustant, non gypso, sed nariū & oris
pituita. Sunt quibus uestis in alterum
latus defluit, alijs in tergum ad renes
usque, nec desunt quibus hoc uideatur
elegans. Vt totum corporis habitum
& mūdum, & compositum esse decet,
ita decet illū corpori cōgruere. Si quid
elegantioris cultus dedere parētes, nec
te ipsum reflexis oculis cōtemplere, nec
gaudio gestias, alijsq; ostentes: nam al-
terum simiarum, alterum pauonū: mi-
rentur alijs, tu te benecultū esse nescias.
Quo

Quo maior est fortuna, hoc est amabilior modestia. Tenuioribus in cōditionis solatium concedendum est, ut moderate sibi placeant. At diues ostētans splendorem amictus, alijs suam exprobrat miseriam, sibiꝑ cōflat inuidiam.

DE MORIBVS IN
TEMPL O.

Quoties fores templi præteris nudato caput, ac modice flexis genibus, & ad sacra uerso uultu, Christum diuosꝑ salutato. Idem & aliàs faciendū, siue in urbe, siue in agris, quoties occurrat imago crucis. Per ædem sacram ne transieris, nisi simili religione saltē breui precatiuncula Christū appelles, idꝑ reiecto capite, & utroque genu flexo. Cum sacra peraguntur, totum corporis habitum ad religionem decet componere. Cogita illic præsentem Chri-

stum cum innumeris angelorum millibus. Et si qui regem hominem alloquutus circumstante procerum corona, nec caput aperiat, nec genu flectat, nō iam pro rustico, sed pro insano haberetur ab omnibus: quale est illic apertum habere caput, erecta genua, ubi adest rex ille regum immortalis & immortalitatis largitor, ubi uenerabundi circumstant ætherei spiritus. Nec refert, si eos nō uides, uident illi te, nec minus certum est, illos adesse quā si uideres eos oculis corporeis. Certius enim cernunt oculi fidei, quā oculi carnis. Indecētius etiā est quod quidam in templis obambulant, & peripateticos agunt. Atqui deambulationibus porticus & fora conueniunt non templa, quæ sacris concionibus, mysterijs, ac deprecationi dicata sunt. Ad concionantem spectent oculi, huc attentæ sint aures, huc inhiat animus

mus

mus omni cum reuerentia,quasi nō hominem audias, sed deum per os hominis tibi loquentē. Quum recitat Euan-
gelium assurge,& si potes ausculta religiose. Quum in symbolo canitur,& homo factus est,in genua procumbe, uel hoc pacto te submittens in illius honorem,qui semet pro tua salute,quum esset supra omnes cœlos demisit in terras,quum esset deus , dignatus est homo fieri,ut te faceret deum. Dum peraguntur mysteria,toto corpore ad religionem cōposito ad altare uersa sit facies,ad Christum animus . Altero genu terram contingere,erecto altero cui lœuus innitatur cubitus, gestus est impiorum militum, qui domino Iesu illudentes dicebant : Aue rex Iudæorum. Tu demitte utrunq;,reliquo etiam corpore nonnihil inflexo ad uenerationē. Reliquo tempore aut legatur aliquid è

Bb 5 libello,

libello, siue precularum, siue doctrinæ salutaris, aut mens cœleste quippiam meditetur. Eo tempore nugas obganire ad aurem uicini, eorum est, qui nō credunt illic adesse Christum: huc illuc circumferre uagos oculos, amentiu est. Existima te frustra templum adisse, nisi inde melior discefferis, puriorq̃.

DE CONVIVIIS.

In conuiujs adsit hilaritas, absit petulantia: non nisi lotus accūbe, sed ante præfectis unguibus, ne quid in his hæreat sordium, dicarisq̃ *ἑυποκόνδ' υλθ'*, ac prius clam reddito lotio, aut si res ita postulet, exonerata etiam aluo: & si forte strictius cinctum esse contingat, aliquantulum relaxare uincula cōsultum est, quod in accubitu parū decore fiat. Abstergens manus, simul abiñce quicquid animo ægre est. Nam in cōuiuio
nec

nec tristem esse decet, nec contristare
quenquam. Iussus consecrare mensam
vultum ac manus ad religionem cōpo-
nito, spectans aut conuiuij primarium;
aut si fors adest, imaginem Christi, ad
nomen Iesu, matrisq; uirginis, utrūq;
flectens genu. Hoc muneris si cui alte-
ri delegatum fuerit, pari religione tum
auscultato, tum respondeto. Sedis ho-
norem alteri libenter cede, & ad hono-
ratiorem locum inuitatus, comiter ex-
cusa: si tamen id crebro serioq; iubeat
aliquis autoritate præditus, uerecunde
obtempera, ne uideare pro ciuili præ-
fractus. Accumbens utranq; manum
super mensam habe, non coniunctim,
nec in quadra. Quidā enim indecore,
uel unam, uel ambas habēt in gremio.
Cubito uel utroq; uel altero inniti mē-
sæ, senio morbōue lassis condonatur,
idem in delicatis quibusdā aulicis, qui
se

se decere putant quicquid agunt, dissimulandum est non imitandum. Interea cauendum, ne proxime accumbenti cubito, neu ex aduerso accumbēti pedibus sis molestus. In sella uacillare & nunc huic nunc alteri nati uicissim insidere, speciem habet subinde uētris flatum emittentis, aut emittere conantis. Corpus igitur æquo libramine sit erectum. Mantile si datur, aut humero sinistro, aut brachio læuo imposito. Cū honorationibus accubiturus, capite perxo, pileum relinquito, nisi uel regionis mos diuersum suadeat, uel alicuius auctoritas præcipiat, cui non parere sit indecorum. Apud quasdam nationes mos est, ut pueri stantes ad maiorum mensam capiant cibum extremo loco, reiecto capite. Ibi ne puer accedat nisi iussus, ne hæreat usque ad conuiuii finem, sed sumpto quod satis est, sublata quadrà

dra sua, flexo poplite salutet conuiuas,
 præcipue qui inter conuiuas est cæteris
 honoratior. A dextris sit poculū & cul-
 tellus escarius rite purgatus, ad leuā pa-
 nis. Panem una uola pressum, summis
 digitis refringere, quorundam aulico-
 rum delicias esse finito, tu cultello seca
 decenter, non undiq; reuellens crustū,
 aut utrinq; rescans: delicatorū hoc est.
 Panem ueteres in omnibus conuiujs
 ceu rem sacram religiose tractabāt, un-
 de nunc quoq; mos relictus est, eū for-
 te delapsum in humum exosculari. Cō-
 uiuium statim à poculis auspiciari potō-
 rum est, qui bibunt, non quod sitiant,
 sed quod soleant. Nec ea res solū mori-
 bus est inhonesta, uerum etiam officit
 corporis ualetudini. Nec statim post
 sumptam ex iure offam bibendū, mul-
 to minus post lactis esum. Puero sæ-
 pius quàm bis, aut ad summum ter in
 conuiuio

conuiuio bibere, nec decorum est, nec salubre. Semel bibat aliquādiu pastus de secundo missu, præsertim sicco: dein sub conuiuij finem, idc̃q; modice sorbēdo, non ingurgitando, nec equorū sonitu. Tum uinum tum ceruisia nihilo minus quā uinum inebrians, ut puerorum ualetudinem lēdit, ita mores decorat. Aqua feruidæ cōuenit ætati, aut si id non patitur siue regionis qualitas, siue alia quæpiam causa, tenui ceruisia utitor, aut uino nec ardenti, & aqua diluto. Alioqui mero gaudentes hæc sequuntur præmia, dentes rubiginosi, genæ defluentes, oculi lusciosi, mentis stupor, breuiter senium ante senectā. Anrequā bibas præmande cibum, nec labra admoueas poculo, nisi prius mantili aut linteolo absterfa, præsertim si quis suum poculum tibi porrigit, aut ubi de communi bibitur poculo. Inter bibendū

bibendum intortis oculis alios intueri
 illiberale est, quemadmodum & cico-
 niarum exemplo ceruicem in tergū re-
 flectere, ne quid hæreat in imo cyatho
 parum est liberale. Salutantem poculo
 resalutet comiter, & ad motis labris cya-
 tho paululum libās bibere se simulet:
 hoc ciuili nugoni satis erit. Qui si rusti-
 cus urgeat, polliceatur se tum responsu-
 rum, quū adoleuerit. Quidam ubi uix
 bene confederint, mox manus in epu-
 las conijciunt. Id luporum est, aut eorū
 qui de chytropode carnes nōdū immo-
 latas deuorant, iuxta prouerbiū. Pri-
 mus cibum appositū ne attingito, non
 tantum ob id quod arguit auidum, sed
 quod interdum cum periculo coniun-
 ctum est, dum qui feruidum inexplora-
 tum recipit in os, aut expuere cogitur,
 aut si deglutiat adurere gulam, utroq;
 ridiculus æque ac miser. Aliquantisper
 moran-

morandum, ut puer assuescat affectui temperare. Quo cōsilio Socrates ne senex quidem unquam de primo cratēre bibere sustinuit. Si cum maioribus accūbit puer, postremus nec id nisi inuitatus manum admoueat patinæ. Digtos in iussulenta immergere agrestiū est, sed cultello fuscinaūe tollat quod uult: nec id ex toto eligat disco, quod solent liguritores, sed quod forte ante ipsum iacet sumat: quod uel ex Homero discere licet, apud quem creber est hic uersiculus,

οἱ δ' ἐπὶ οὐρείᾳ ἐπιμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλόν

Id quoq; si fuerit insigniter elegās, alteri cedat, & quod proximum est accipiat. Vt igitur intemperantis est in omnes patinæ plagas manum mittere, ita parum decorum patinam inuvertere, quo ueniant ad te lautiora. Si quis alius cibum porrexerit elegantiorē,
præfatus

præfatus excusatiunculam recipiat, sed reſecta ſibi portiuncula, reliquum offerat ei qui porrexerat, aut proxime aſſidenti communicet. Quod digitis excipi non poteſt, quadra excipiendum eſt. Si quis eſt placenta uel artocrea porrexit aliquid cocleari, aut quadra excipe, aut cocleare porrectum accipe, & inuerſo in quadram cibo, cocleare reddito. Si liquidius eſt quod datur guſtandum ſumito, & cocleare reddito, ſed ad mantile exterſum. Digitos unctos uel ore prælingere; uel ad tunicam extergere pariter inciuile eſt, id mappa potius aut mantili faciendum. Integros bolos ſubito deglutire ciconiarum eſt, ac balatronum. Si quid ab alio fuerit reſectum, inciuile eſt manum quadramue porrigere, priuſquam ille ſtructur offerat, ne uideare præripere, quod alteri paratū erat. Quod porrigit aut tribus

Cc digitis,

digitis, aut porrecta quadra excipien-
dum. Si quod offertur non cōgruit tuo
stomacho, caue ne dixeris illud comici
Clitiphonis, nō possum pater, sed blan-
de agito gratias. Est enim hoc urbanis-
simum recusandi genus. Si perstat inui-
tator, uerecunde dicito aut non conue-
nire tibi, aut te nihil amplius requirere.
Discenda est à primis statim annis se-
candi ratio, nō superstitiosa, quod qui-
dam faciunt, sed ciuilis & cōmoda. Ali-
ter enim incidit' armus, aliter coxa, ali-
ter ceruix, aliter cratis, aliter capus, ali-
ter phasianus, aliter perdix, aliter anas,
qua de re sigillatim præcipere, ut proli-
xum sit ita nec operæ precium. Illud in
uniuersum tradi potest, Apitiorū esse
omni ex parte, quicquid palato blandi-
tur abradere. Abs te semesa alteri por-
rigere, parū honesti moris est. Panem
prærosū iterum in ius immergere ru-
sticanū

Eticanum est. Sicut & cibum mansum
 faucibus eximere, & in quadram repo-
 nere, inelegans est. Nam si quid forte
 sumptum est, quod deglutiri nō expe-
 dit, clam auersus aliquò proñciat. Ci-
 bum ambesum aut ossa semel in qua-
 dram seposita repetere, uicio datur. Os-
 sa, aut si quid simile reliquū est, ne sub
 mensam abieceris, pauimentum con-
 spurcans, nec in mensæ stragulam pro-
 ñce, nec in patinam repone, sed in qua-
 dræ angulum sepone, aut in discū qui
 apud nonnullos reliquijs excipiendis
 apponitur. Canibus alienis de mensa
 porrigere cibum, ineptiæ tribuitur: in-
 eptius est illos in conuiuiο contrecta-
 re. Qui putamen digitorum unguibus
 aut pollice repurgare ridiculū est: idē
 inserta lingua facere magis etiam ridi-
 culum, cultello id fit decētius. Ossa den-
 tibus arroderē caninū est, cultello pur-

Cc 2 gare

gare ciuile . Tres digiti salino impressi,
uulgari ioco dicuntur agrestium insi-
gnia. Cultello sumendū est salis quan-
tum satis est . Si longius abest salinū,
porrecta quadra petendum est . Qua-
drā aut patinā cui saccarū aut aliud
suaue quiddam adhæsit, lingua lambe-
re felium est, non hominū . Carnem
prius minutim in quadra dissecet, mox
addito pane simul aliquādiu mandat,
priusquā traiciat in stomachum . Id
non solum ad bonos mores, uerum eti-
am ad bonam ualeitudinem pertinet.
Quidam deuorant uerius quam edūt,
nō aliter quā mox, ut aiunt, abducen-
di in carcerem . Latronum est ea tubur-
cinatio . Quidam tantum simul in os in-
gerunt, ut utrinque ceu folles tumeant
buccæ, alij mandendo diductu labiorū
sonitum ædunt porcorum in morem .
Nonnulli uorandi studio, spirāt etiam
naribus,

naribus, quasi præfocandi. Ore pleno uel bibere, uel loqui nec honestum est, nec tutum. Vicissitudo fabularum interuallis dirimat perpetuū esum. Quidam citra intermissionem edunt bibūt uē, non quod esuriant sitiant uē, sed qđ alioqui gestus moderari non possunt, nisi aut scabant caput, aut scalpant dentes, aut gesticulentur manibus, aut ludant cultello, aut tussiant, aut screent, aut expuant. Ea res à rustico pudore profecta nonnullā insaniæ speciem habet. Auscultandis aliorum sermonibus fallendum est hoc tediū, si non datur oportunitas loquendi. Inciuile est, cogitandum in mensa accumbere. Quosdam autem uideas adeo stupentes, ut nec audiant quid ab alijs dicatur, nec se comedere sentiant, & si nominatim appelles, uelut è somno excitati uideātur. Adeo totus animus est in patinis. Inur

Cc 3 banū

banum est oculis circumactis obseruare quid quisque comedat, nec decet in quenquam conuiuiarum diutius intentos habere oculos: inurbanus etiā trāuersim hirquis intueri, qui in eodē accumbunt latere: inurbanissimum, retorto in tergum capite contemplari, quid rerum geratur in altera mensa. Effutire si quid liberius inter pocula dictum factumue sit, nulli decorum est, nedum puero. Puer cum natu maioribus accubens nūquam loquatur, nisi aut cogat necessitas, aut abs quoquam inuitetur. Lepide dictis modice arrideat, obscœne dictis ne quando arrideat, sed nec frontem contrahat si præcellit dignitate qui dixit, sed ita uultus habitū temperet, ut aut non audisse, aut certe non intellexisse uideatur. Mulieres ornat silentium, sed magis pueritiam. Quidā respondent priusquā orationē finierit

rit qui compellat, ita sæpe fit, ut aliena respondens sit risui, detq; ueteri locum prouerbio, ἄμαρ ἀπὴ τῶν. Docet hoc rex ille sapientissimus, stultitiæ tribuens respondere priusquàm audias, nō audit autem qui non intellexit. Si minus intellexit percontantem, paulisper obtice scat, donec ille quod dixit sponte repetat. Id si nō facit, sed responsum urget, blande ueniam præfatus puer, oret ut quod dixerat dicat denuo. Intellecta percontatione, paululū interponat moræ, deinde tum paucis respondeat tum iucunde. In conuiuio nihil effutiendū, quod offuscet hilaritatem. Absentium famā ibi lædere piaculum est. Nec cuiquam illic suus reficādus est dolor. Vituperare quod appositum est, inciuitati datur, & ingratum est conuiuatori. Si de tuo præbetur conuiuium, ut excusare tenuitatem apparatus urbanum.

Cc 4 ita

ita laudare aut commemorare quanti
constiterint, insuave profecto cōdimē-
tum est accumbētibus. Denicq; si quid
à quoquam in cōuiuio fit rusticius per
imperitiam, ciuiler dissimulandū po-
tius quàm irridendum. Decet compo-
sitionē libertas. Turpe est, sub dium,
ut ait Flaccus, rapere, si quid cui super
cœnam excidit incogitātius. Quod ibi
fit dicitur ue, uino inscribendum, ne au-
dias, *μισῶ μνάμονα συμπόταν*. Si con-
uiuū erit quam pro puerili ætate proli-
xius, & ad luxum tendere uidebitur, si-
mul atq; senseris naturæ factum satis,
aut clam, aut ueniam precatus te sub-
ducito. Qui puerilem ætatem adigunt
ad inedia, mea quidem sententia in-
saniunt, neq; multo minus ij qui pue-
ros immodico cibo diffarciūt. Nā ut il-
lud debilitat teneri corpusculi uiriculas,
ita hoc animi uim obruit. Moderatio
tamen

tamen statim est discenda. Citra plenam saturitatem reficiendum est puerile corpus, magisq; crebro quàm copiose. Quidam se saturos nesciūt, nisi dum ita distentus est uenter, ut in periculum ueniant ne dirumpatur, aut ne per uomitum reiiciat onus. Oderunt liberos qui illos etiamnum teneros cœnis in multam noctem productis perpetuo sinunt assidere. Ergo si surgendū erit à prolixiore conuiuio, quadram tuam cum reliquīs tollito, ac salutato qui uidetur inter cōuiuas honoratissimus, mox & alijs simul, discedito, sed mox rediturus, ne uideare lusus aut alterius parum honestæ rei gratia te subduxisse. Reuersus ministrato si quid opus erit, aut reuerenter mensæ assistito, si quis quid iubeat expectās. Si quid apponis aut submoues, uide ne cui ueste iure perfundas. Candelam emunctu-

Cc s. rus,

rus, prius illam è mensa tollito, quodq;
 emunctū est, protinus aut harenæ im-
 mergito, aut solea proterito, ne quid in-
 grati nidoris offendat nares. Si quid
 porrigis infundis'ue, leuiter facias caue-
 re. Iussus agere gratias, compone ge-
 stus, paratum te significans donec silen-
 tibus conuiuiis dicendi tempus adfue-
 rit. Interim uultus ad cōuiuiū præsiden-
 tem reuerenter uersus sit & constanter.

DE CONGRESSIBVS.

Si quis occurrerit in uia, uel senio ue-
 nerandus, uel religione reuerendus, uel
 dignitate grauis, uel alioqui dignus ho-
 nore, meminerit puer de uia decedere,
 reuerenter aperire caput, non nihil etiā
 flexis poplitibus. Ne uero sic cogitet,
 quid mihi cum ignoto, quid cum nihil
 unquam bene de me merito. Non hic
 honos tribuit homini, non meritis, sed
 deo.

deo. Sic deus iussit per Solomonē, qui
iussit assurgere cano: sic per Paulū qui
presbyteris duplicatum honorem præ
cipit exhibere, in summa, omnibus præ
stare honorem quibus debetur honos.
cōplectens etiam ethnicum m
tum: & si Turca, quod absit, nobis im
peret, peccaturi simus si honorem ma
gistratui debitum illi negemus. De pa
rentibus interim nihil dico, quibus se
cūdum deum primus debetur honos.
Nec minor præceptoribus, qui mentes
hominum quodammodo dū formāt,
generant. Iā & inter æquales illud Pau
li locum habere debet, honore inuicem
præuenientes. Qui parem aut inferio
rem honore præuenit, non ideo fit ipse
minor, sed ciuiliior, & ob id honoratior.
Cum maioribus reuerenter loquendū
& paucis, cum æqualibus amāter & co
miter. Inter loquēdum pileum læua ter
neat

neat , dextra leuiter admota umbilico:
aut quod decentius habetur , pileum
utraq; manu iuncta suspensum, pollici-
bus eminentibus, tegat pubis locū. Li-
brum aut galerum sub axilla tenere ru-
sticius habet. Pudor adsit, sed qui dé-
coret, non qui reddat attonitum. Oculi
spectent eum cui loqueris , sed placidi
simplicesq; , nihil procax improbum,
ue præ se ferentes. Oculos in terram de-
ñcere, quod faciūt catoblepæ, malæ cō-
scientiæ suspicionem habet. Transuer-
sim tueri , uidetur auersantis. Vultum
huc illuc uoluere, leuitatis argumētum
est. Indecorum est interim uultum in-
uarios mutare habitus , ut nunc corru-
getur nasus , nunc contrahatur frons;
nunc attollatur supercilium, nūc distor-
queantur labra, nunc diducatur os, nūc
prematur , hæc animum arguunt Pro-
tei similem. Indecorum & illud, concus-
so ca-

fo capite iactare comam, sine causa tuf-
 fire, ſcreare, quemadmodum & manu
 ſcabere caput, ſcalpere aureis, emunge-
 re naſum, demulcere faciem, quod eſt
 ueluti pudorem abſtergētis, ſuffricare
 occipitium, humeros adducere, quod
 in nonnullis uidemus Italīs. Rotato ca-
 pite negare, aut reducto accerſere, & ne
 perſequar omnia, geſtibus ac nutibus
 loqui, ut uirum interdum deceat, puerū
 minus decet. Illiberale eſt iactare bra-
 chia, geſticulari digitis, uacillare pedi-
 bus, breuiter non lingua, ſed toto cor-
 pore loqui, quod turturum eſſe fertur,
 aut motacillarum, nec multum abhor-
 rens à picarum moribus. Vox ſit mol-
 lis ac ſedata, nō clamoſa quod eſt agri-
 colarū, nec tam preſſa, ut ad aures eius
 cui loqueris non perueniat. Sermo ſit
 non præceps, & mentē præcurrens, ſed
 lentus & explanatus. Hoc etiam natur-
 ralem

ralem battarismum, aut hæsitantiam;
 si non in totum tollit, certe magna ex
 parte mitigat, quum præcipitatus ser-
 mo multis uicium conciliet quod non
 dederat natura. Inter colloquendū sub
 inde titulum honorificum eius quē ap-
 pellas repetere ciuilitatis est, Patris ac
 matris uocabulo nihil honorificētius;
 nihil dulcius, Fratris sororis uē nomine
 nihil amabilius. Si te fugiunt tituli pe-
 culiares, omnes eruditi sunt tibi præce-
 ptores obseruandi, omnes sacerdotes
 ac monachi, reuerendi patres, omnes
 æquales, fratres & amici, breuiter om-
 nes ignoti domini, ignotæ domine. Ex
 ore pueri turpiter auditur iusiurandū,
 siue iocus sit, siue res seria. Quid enim
 turpius eo more, q̄ apud nationes quas-
 dam ad tertium quodq; uerbum deie-
 rant etiam puellæ, per panem, per ui-
 num, per candelam, per quid non? Ob-
 scenis

scœnis dictis, nec linguam præbeat in-
 genuus puer, nec aures accommodet.
 Denique quicquid inhoneste nudatur
 oculis hominum, indecenter ingeritur
 auribus. Si res exigat, ut aliquod mem-
 brum pudendum nominetur, circum-
 itione uerecunda rem notet. Rursus si
 quid inciderit, quod auditori nauseam
 ciere possit, uelut si quis narret uomitū,
 aut latrinam, aut oletum, præfetur ho-
 norem auribus. Si quid refellendū erit,
 caue dicat, haud uera prædicas, præfer-
 tim si loquatur grandiori natu, sed præ-
 fatus pacem, dicat, mihi secus narratū
 est à tali. Puer ingenuus cum nemine
 contentionem suscipiat, ne cum æquali-
 bus quidem, sed cedat potius uictoriā
 si res ad iurgium ueniat, aut ad arbitrum
 prouocet. Ne cui se præferat, ne sua iac-
 tet, ne cuiusquam institutū reprehenda-
 dat, aut ullius nationis ingenium mor-
 rēsue

resue suggillet, ne quid arcani creditū
euulget, ne nouos spargat rūmores, ne
cuius obtreċtet famæ, ne cui pbro det,
uītium natura insitum. Id enim non so-
lum contumeliosum est & inhumanū,
sed etiam stultum, ueluti si quis luscum
appellet luscum, aut loripedem loripe-
dem, aut strabum strabum, aut nothū
nothum. His rationibus fiet, ut sine in-
uidia laudē inueniat, & amicos paret.
Interpellare loquentem antequam fa-
bulam absoluerit, inurbanum est. Cū
nemine similitatem suscipiat, comita-
tem exhibeat omnibus, perpaucos ta-
men ad interiorem familiaritatem reci-
piat, eosq; cum delectu. Ne cui tamen
credat quod tacitum uelit. Ridiculum
enim est ab alio silentij fidem expecta-
re, quam ipse tibi non præstes. Nullus
autem est adeo linguæ continentis, ut
non habeat aliquē, in quem transfun-
dat

dat arcanum. Tutissimum autē est nihil admittere, cuius te pudeat si profertur. Alienarum rerum ne fueris curiosus, & si quid forte conspexeris audierisue, fac quod scis nescias. Literas tibi non oblatas limis intueri parum ciuile est. Si fors te præsente scrinium suum aperit aliquis, subducito te. Nam inurbanū est inspicere, contrectare aliquid inurbanius. Itē si senseris inter aliquos secretius oriri colloquium, submoue te dissimulanter, & in eiusmodi colloquium ne temet ingeras non accitus.

D E L V S V.

In lusibus liberalibus adsit alacritas, absit peruicacia rixarum parēs, absit dolus, ac mendacium. Nam ab his rudimentis proficitur ad maiores iniurias. Pulchrius uincit qui cedit contentioni, quàm qui palmam obtinet. Arbi

Dd tris

tris ne reclamita . Si cū imperitoribus certamen est, possisq; semper uincere, nonnunquam te uinci patere, quo ludus sit alacrior. Si cum inferioribus luditur, ibi te superiorē esse nescias . Animi causa ludendum est, non lucri gratia . Aiunt puerorum indolem nusquā magis apparere, quā in lusu . Si cui ad dolos, ad mendacium, ad rixam, ad iram, ad uiolentiam, ad arrogantiam propensius ingenium, hic emicat naturæ uicium . Proinde puer ingenuus non minus in ludo quā in conuiuio sui similis sit.

DE CUBICULO.

In cubiculo laudatur filētium & uerecundia. Certe clamor & garrulitas indecora est, multo magis in lecto . Siue cum exuis te, siue cum surgis, memor uerecundiæ : caue ne quid nudes aliorum

rūm oculis , quod mos & natura tectū
 esse uoluit . Si cum sodali lectum ha-
 bes communem, quietus iaceto, neque
 corporis iactatione uel teipsum nudes,
 uel sodali detractis pallijs sis mole-
 stus. Priusquā reclines corpus in cer-
 uical , frontem & pectus signa crucis
 imagine , breui precatiuncula temet
 Christo commendans . Idem facito
 quum mane primum temet erigis , à
 precatiuncula diem auspicans . Non
 enim potes ab omine feliciore . Simul
 ac exoneraueris aluum , ne quid agas,
 nisi prius lota facie manibusq̃ , & ore
 proluto . Quibus contigit bene nasci,
 his turpe est generi suo non responde-
 re moribus . Quos fortuna uoluit esse
 plebeios, humiles aut etiam rurestres,
 his impensius etiam adnitendum est,
 ut quod fors inuidit, morum elegantia
 pensent . Nemo sibi parentes aut pa-

D d 2 triā

triam eligere potest, at ingenium moresq; sibi quisque potest fingere. Colophonis uice addam præceptiunculam, quæ mihi uidetur propèmodum primo digna loco, Maxima ciuitatis pars est, quum ipse nusquam delinquas, aliorum delictis facile ignoscere, nec ideo sodalem minus habere charum, si quos habet mores incondiores. Sunt enim qui morum ruditatem, alijs compensent dotibus. Neque hæc ita præcipiuntur quasi sine his nemo bonus esse possit. Quod si sodalis per inscitiam peccet in eo sanè, quod alicuius uidetur momenti, solum ac blande monere ciuitatis est.

Hoc quicquid est muneris fili charissime, uniuerso puerorum sodalitia per te donatum esse uolui, quo statim hoc congiario simul & commilitonum tuorum animos tibi concilies, & illis liberalium

MORVM PVERILIVM. 53

beralium artium ac morum studia cō/
mendes. Præclaram indolem tuam Ie/
su benignitas seruare dignetur, sem/
perq; in melius prouehere. Datum
apud Friburgum Brisgoiæ,
Mense Martio,

Anno

M. D. XXX

BASILEAE, IN OFFICINA
FROBENIANA, ANNO

M. D. XXX

K587A

